

SERIA HARRY POTTER

În ordinea citirii:

- Harry Potter și piatra filosofală
- Harry Potter și Camera Secretelor
- Harry Potter și prizonierul din Azkaban
- Harry Potter și Pocalul de Foc
- Harry Potter și Ordinul Phoenix
- Harry Potter și Printul Semisâng
- Harry Potter și Talismanele Morții

SCENARIUL PIESEI ÎN DOUĂ PĂRȚI
O nouă poveste originală de J.K. Rowling,
John Tiffany și Jack Thorne
Harry Potter și copilul blestemat

SCENARII ORIGINALE
Animale fantastice și unde le poți găsi
Animale fantastice: Crimele lui Grindelwald

VOLUME ASOCIAȚIE
Animale fantastice și unde le poți găsi
Quidditch: O perspectivă istorică
(Publicate în sprijinul Comic Relief și Lumos)

Basmele bardului Beedle
(Publicată în sprijinul Lumos)

J.K. ROWLING

ANIMALE FANTASTICE ȘI UNDE LE POȚI GĂSI

DE NEWT SCAMANDER

Traducere din engleză
de Alex Moldovan

ARTHUR

în colaborare cu
bscurus Books

Aleea Tor, nr. 18a, LONDRA

C U P R I N S

Cuvânt-înainte al autorului	xiii
Introducere	
<i>Despre această carte</i>	xvii
<i>Ce este un animal?</i>	xviii
<i>O scurtă istorie a prezenței animalelor fantastice în conștiința Mageamiilor</i>	xxiv
<i>Animalele magice ascunse</i>	xxvii
<i>De ce este importantă magizoologia</i>	xxxiii
Clasificări întocmite de Ministerul Afacerilor Magice	xxxv
Animale fantastice de la A la Z	1
Despre autor	93

CUVÂNT-ÎNAINTE AL AUTORULUI
[Va apărea doar în versiunea „Pentru vrăjitori”]

In 2001, a apărut o nouă ediție, pentru Mageamii, a cărții mele *Animale fantastice și unde le poți găsi*. Ministerul Afacerilor Magice a fost de acord cu această apariție fără precedent în vederea strângerii de fonduri pentru Comic Relief, o respectabilă organizație caritabilă mageamească. Mi s-a permis reeditarea cărții cu condiția să li se garanteze cititorilor Mageamii că e vorba de o operă de ficțiune. Domnul profesor Albus Dumbledore a fost de acord să scrie o prefată în acest sens, și amândoi am fost încântați că s-au strâns atât de mulți bani cu ajutorul cărții, bani destinați unora dintre cei mai vulnerabili oameni.

În urma desecretizării anumitor documente aflate la Ministerul Afacerilor Magice, lumea vrăjitorească a

aflat de curând mai multe despre scrierea cărții *Animale fantastice și unde le poți găsi*.

Nu sunt încă în măsură să spun întreaga poveste a activităților pe care le-am desfășurat pe parcursul celor două decenii în care Gellert Grindelwald a terorizat lumea vrăjitorilor. Odată ce și alte documente vor fi desecretizate în anii următori, voi avea mai multă libertate să vorbesc deschis despre rolul pe care l-am jucat în acea perioadă intunecată a istoriei noastre. Deocamdată, mă voi mărgini să corectez câteva dintre inexacitățile grosolane apărute în presă.

În recenta sa biografie: *Om sau monstru? ADEVĂRUL despre Newt Scamander*, Rita Skeeter afirmă că n-am fost magizoolog, ci spionul lui Dumbledore, și că m-am folosit de Magizoologie drept „acoperire“ pentru a pătrunde în Magi-Congresul Statelor Unite ale Americii (MACUSA) în 1926.

Așa cum știe oricine a trăit în anii 1920, aceasta este o afirmație absurdă. Niciun vrăjitor sub acoperire n-ar fi ales să se dea drept magizoolog în perioada aceea. Pasiunea pentru animalele magice era considerată periculoasă și suspectă, iar faptul că am dus cu mine o valiză cu astfel de creațuri într-un oraș mare a fost, în retrospectivă, o greșală gravă.

M-am dus în America pentru a elibera o Pasăre-Tunet de contrabandă, un lucru riscant în sine, dat fiind că, pe vremea aceea, politica MACUSA referitoare la toate creaturile magice era să arunci blesteme ucigașe asupra acestora. Sunt mândru să spun că, la un an de la vizita mea, doamna președintă Seraphina Picquery a emis un Ordin de Protecție al Păsărilor-Tunet, un decret ce va fi ulterior extins la toate creaturile magice. (La cerea doamnei președintă Picquery, n-am pomenit nimic despre cele mai importante creațuri magice americane în prima ediție a cărții *Animale fantastice*, pentru că a dorit să descurajeze turismul vrăjitoresc. Am consumat deoarece comunitatea vrăjitoarească americană era supusă unor persecuții intense în comparație cu cea europeană și fiindcă am încălcăt fără voia mea Statutul Internațional al Secretului Vrăjitoresc în New York. Le-am redat locul binemeritat în această nouă ediție.)

Mi-ar lua luni de zile să contrazic fiecare afirmație aiuritoare din cartea domnișoarei Skeeter. Nu mai adaug decât că, departe de-a fi „escrocul sentimental care i-a frânt inima Seraphinei Picquery“, doamna președintă mi-a spus răspicat că, dacă nu plec din New York de bunăvoie și repede, va lua măsuri drastice ca să fiu alungat.

Este adevărat că am fost prima persoană care l-a prins pe Gellert Grindelwald și, de asemenea, este adevărat că Albus Dumbledore a fost pentru mine mai mult decât un simplu profesor. Nu pot spune mai multe de teamă să nu încalc Legea Secretelor Magice Oficiale sau, și mai important, să nu divulg confidențele pe care mi le-a făcut Dumbledore, un om care ține mult la propria intimitate.

Animale fantastice și unde le poți găsi a reprezentat, din mai multe puncte de vedere, un demers pornit din iubire. Uitându-mă peste carte, retrăiesc amintirile întipărite pe fiecare pagină, deși ele sunt invizibile pentru cititor. Speranța mea e ca o nouă generație de vrăjitoare și vrăjitori să găsească în paginile sale noi motive pentru a iubi și a proteja animalele incredibile cu care împărtășim magia.

Newt Scamander

[Nota redacției: În ediția pentru Mageamii, aburelile obișnuite: „operă de ficțiune – distractivă – nu există niciun motiv de îngrijorare – sperăm să vă placă”]

INTRODUCERE DESPRE ACEASTĂ CARTE

ANIMALE FANTASTICE ȘI UNDE LE POTI GĂSI este rezultatul multor ani de călătorii și de cercetări. Mă uit înapoi de-a lungul vremii la vrăjitorul de șapte ani care petreceau ore în sir în dormitor, dezmembrând Șampignomi și-l invidiez pentru călătoriile ce-aveau să vină: din jungla întunecată până în deșertul strălucitor, din vârf de munte până în mlaștini mocirloase, băiatul acela șleampăt, acoperit din cap până-n picioare de Șampignomi, va porni atunci când va fi mare pe urmele animalelor descrise în următoarele pagini. Am pătruns în vizuini, bârloguri și cuiburi de pe cinci continente, am observat obiceiurile ciudate ale animalelor magice dintr-o sută de țări, am văzut ce puteri au, le-am câști-gat încrederea și, ocasional, le-am pocnit cu ceainicul meu de călătorie.

ANIMALE
FANTASTICE
DE LA A LA Z

ACROMANTULĂ

Clasificare M.A.M.: XXXXX

Acromantula este un păianjen monstruos cu opt ochi care e capabil să folosească limbajul uman. Provine din Borneo, unde sălășluiește în jungla deasă. Printre trăsăturile sale caracteristice se numără: părul des și negru care-i acoperă corpul; anvergura picioarelor, care poate ajunge până la patru metri și jumătate; cleștii care scot un clămpănit specific când Acromantula este agitată sau supărată; și o secreție otrăvitoare. Acromantula este carnivoră și preferă prăzile voluminoase. Țese pânze pe pământ sub formă de cupolă. Femela e mai mare decât masculul și poate depune până la o sută de ouă o dată. Moi și albe, ouăle sunt de dimensiunile unei mingi gonflabile de plajă. Puii ies din găoace după șase până la opt săptămâni. Departamentul pentru Monitorizarea și Controlul Creaturilor Magice a inclus ouăle de Acromantulă în Clasa A de mărfuri ce nu pot fi

comercializate, ceea ce înseamnă că se aplică sancțiuni severe pentru importul sau comercializarea lor.

Se crede despre acest animal că a fost creat de vrăjitori, probabil cu intenția de a le păzi locuințele sau comorile, aşa cum se întâmplă adesea cu monștrii creați cu ajutorul magiei¹. În ciuda inteligenței sale foarte apropiate de cea umană, Acromantula nu poate fi domesticită și este extrem de periculoasă atât pentru vrăjitori, cât și pentru Mageamii.

Zvonurile cum că o colonie de Acromantule s-ar fi stabilit în Scoția n-au fost confirmate.

ALARMICIUL VERDE DE COPAC

Clasificare M.A.M: XX

Alarmiciul verde de copac este o creatură care trăiește în copaci, fiind o combinație între maimuță și broască. Provine din statele sudice ale Americii, însă s-a răspândit în întreaga lume. Are pielea netedă și lipsită de păr, de un verde bălțat, mâinile și labele picioarelor palmate, brațe și picioare lungi și subțiri care-i

¹ Animalele care pot vorbi sunt rareori autodidacte; excepție face Jarviul. Ordinul de Interzicere a Înmulțirii Experimentale nu a intrat în vigoare decât în secolul acesta, la mult timp după ce a fost observată pentru prima dată o Acromantulă în 1794.

permit să treacă de pe-o creangă pe alta cu agilitatea unui urangutan. Pe cap are coarne scurte, gura îi este mare, ceea ce-l face să pară că rânjește, cu dinți extrem de ascuțiți. Alarmiciul verde de copac se hrănește în principal cu șopârle și păsări mici.

Trăsătura distinctivă a Alarmiciului verde de copac e bășica mare din mijlocul frunții, care se face roșu aprins și pâlpâie când simte pericolul. Pe vremuri, vrăjitorii americani țineau Alarmici în grădină ca să-i avertizeze din timp că se apropie Mageamii, dar Confederația Internațională a Vrăjitorilor a introdus amenzi care, în mare măsură, au pus capăt acestei practici. Deși frumoasă, imaginea unui copac noaptea plin de bășici strălucitoare de Alarmici atragea prea mulți Mageamii care voiau să întrebe de ce vecinii lor mai aveau încă luminițele de Crăciun în luna iunie.

AUGUREU

(cunoscut și sub numele de phoenix irlandez)

Clasificare M.A.M: XX

Augureul este originar din Marea Britanie și Irlanda, însă poate fi întâlnit și în Europa de Nord.

Păsare uscățivă și cu un aer trist, ce aduce cu un vultur mic și subnutrit, Augureul este negru cu nuanțe

verzui. Este foarte timid, își face cuibul din rugi și mărăcini, se hrănește cu insecte mari și zâne, zboară numai pe ploaie deasă, iar în rest stă ascuns în cuibul său în formă de lacrimă.

Augureul are un strigăt aparte, grav și tremurător, despre care se credea odată că prevêtește moartea. Vrăjitorii oculeau cuiburile Augureului de teamă să nu audă acel strigăt sfâșietor și se zice că mai mulți vrăjitori au făcut infarct când au trecut printr-o pădure deasă și au auzit vaietul unui Augureu ascuns privirii.¹ Însă, după o analiză mai amănunțită, s-a constatat că Augureul nu cântă decât atunci când vine ploaia.² De-atunci, Augureii au devenit la modă ca meteorologi personali, deși multora li se pare greu de suportat vaietul lor aproape neîntrerupt din timpul lunilor de iarnă. Penele Augureilor nu pot fi folosite la scris deoarece resping cerneala.

BOMBUS NOSTALGICUS

Clasificare M.A.M.: XXX

Bombus nostalgicus (nordul Europei) este o insectă zburătoare cenușie, cu corp păros, care produce un lichid ce provoacă melancolie, folosit ca antidot pentru isteria provocată de ingerarea de frunze de Alihotsie. Se mai întâmplă să infesteze stupii albinelor, cu efecte dezastruoase asupra mierii. Bombus nostalgicus își face cuibul în locuri întunecoase și izolate, precum copacii scorburoși și peșterile. Se hrănește cu urzici.

¹ Uric cel Bizar dormea într-o cameră cu nici mai mult nici mai puțin de cincizeci de Augurei. În timpul unei ierni neobișnuit de umede, la auzul vaietului Augureilor săi, Uric a fost sigur că murise și se transformase în fantomă. Încercările de a trece prin pereții casei s-au soldat cu ceea ce biograful său Radolphus Pittiman a numit „o contuzie ce s-a vindecat abia după zece zile“.

² A se vedea *De ce nu am murit când a cântat Augureul*, de Gulliver Pokeby (Little Red Books, 1824).